

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
 Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
 — Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
BÁRVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
 Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Elmaradt koszoruk.

(I) Zrínyi Miklós elestének 340-ik évfordulója van és körülbelül 50 éve ünnepli Szigetvár közönsége ezt az eseményt. Nagyon szerény volt eleinte ez az ünnep s évek hosszú során fejlődött ki mai alakja és terjedelme, de azért még ma sem az, aminek lennie kellene. Formában is, tartalomban is még mindig szegényes s éppen ezért hatástalan is. Mindig szebbé, lelkesebbé és hatásosabbá kell tennünk. Parancsolja ezt a hála és kegyelet, követeli a történelmi múlt és városunk fejlődése, javulják összes érdekeink.

Valamikor mindenki nagyon meg volt elégedve az ünneplés mai módjával és formájával, ma már azonban sokan nincsenek. Megjegyzések, észrevételek, kívánságok, sőt követelések hangzanak, melyek több kevesebb jogosultsággal, de mindenesetre a legjobb szándékkal a Zrínyi ünnep formai és tartalmi megváltoztatására irányulnak.

Hadd említsük föl egyik hiányát ünnepünknek mi is, talán lesznek, akik

egyétértenek velünk s igyekeznek pótolni.

Nem tudjuk megérteni azt, hogy miért van olyan kevés szerepe a virágnak a Zrínyi ünnepen, miért van csak két koszorú a Zrínyi emléken, holott virággal kellene elborítva lennie? Hiszen a virág dísznek is szép, az emlékezésnek és kegyeletnek pedig legékesebb, leggyöngédebb kifejezője. Képzeljük el a Zrínyi emléket ügyes virágdíszítésben, koszorúkkal borítva, virággal behintve. Nem lenne-e szebb, figyelmet keltőbb mint ma, a két árva koszorúval, kopáran. Kisasszonynapra sok vidéki jön hozzánk, mennyivel jobban éreznék, látván az ünneplés jeleit, hogy van a nemzetnek, van hálás keze!

Virágos, naptényes nyárutóra esik ez az ünnep. Tele van még minden kert virággal, zöldelnek még a lombok, virít még a mező. És mi, akik tudjuk, hirdetjük, hogy a hősök kihullott véréből termékenyült itt meg minden göröngy, nem tudunk virággal áldozni nekik, bár megilletné őket, hisz vérükből sarjadt. Hát maradhat ez így?

Hősöket ünneplünk s nincs cserkoszorunk, melyet hódolva tehetnénk

le emlékoszlopukra. Nem jut eszébe senkinek borostyánból kötni koszorút, bár tudjuk, hogy az a halhatatlanság jele. Emlékezünk s hiányzik ünnepünk-ről a repkény örökzöld koszorúja.

Virág nélkül nincs igazi ünneplés! Vértől ázott földünknek ez a legszebb ékessége nem hiányozhat többet a Zrínyi ünnepről. — Egyesületeinknek és testületeinknek kötelessége erről a virágdíszről gondoskodni. Az olvasó-egylet már régóta jó példával jár elől. Nem maradhat el tőle a többi sem.

Várjuk a Polgári Casinó koszorúját! Ez az egyesület még úgy sem vette ki részét a hazafias ünneplésből. Hozzanak koszorút a nőegyletek! Értelmetlen, hogy eddig elmaradtak. Hát a Magyar védőegylet a magyar föld virágait, ezeket a hamisítatlan magyar termékeket, mikor ajálja föl a hősök emlékének. És jöjjenek a többiek is mind és teljék meg virággal a Zrínyi-emlék.

Mennyivel szebb, mennyivel bensőbb lesz a Zrínyi nap ünneplése, ha szerephez jut a virág is, melyet eddig csaknem száműztünk, bár megilleti hőseinket, hisz ott nőtt, ahol ők porlanak.

Késő este künn sétálok.

Késő este künn sétálok:
 Itt is, ott is vidám párok,
 Enyelegve, mosolyogva
 Mendegélnek karon fogva.

Nézem őket, nézem nézem,
 Könnyezve egy bus emléken,
 Mely egy áldott, százszor áldott
 Sirhalomról felém szálldos.

Csak én vagyok, csak én magam
 Ily elhagyott boldogtalan!
 Mások, szépen haza menve,
 Párjaikkal pihennek le.

Lepihennek szép csendesen,
 Szép csendesen, szerelmesen,
 S míg a szívök összedobog,
 Nem is sejtik: beh boldogok!

Jakab Ödön.

F a l u n.

— A „Délsomogy“ eredeti tárczája. —

Irta: Erdélyi Lajos.

II.

A fajmagyar.

Dolgom akadt a vidéken.
 Éjszaka idején érkeztem meg a falu
 vasuti állomására. A ködös sötétségen küzködve pislogott át a lámpa gyér világa.

A vonat prüsszkölve, zugva rohant tovább a vak éjszakába. Az állomási tiszt pedig sietve vonult vissza meleg szobájába és én egyedül, gyámoltalanul állottam az ismeretlen helyen. Nem volt senki, akitől kérdezősködtem volna, de meg tulajdonképpen nem is volt kérdezni valóm.

Egyszer csak mellém állított egy szép

szál, jöképü subás legény.

— Tisztes jó estét kívánok. Az urasághoz tetszik menni, ugy-e?

— Oda mennék, de nem tudom, hogy várnak-e, így éjszaka idején:

— Várják, hogy ne várnák, jó uram hiszen engem küldtek az állomásra. Azér' nem jöhettek parádés hintóval, mer' a fiatal ur kórságba esett, aztán bevitték Miskolcra, a főorvoshoz.

Tetszett nekem a helyrevaló, báránbör satykos atyafi az ő nyílt, magyaros tekintetével. Felültem a kocsira, belebujtam a hatalmas bundába. A legény megpeccintette ostorával a rudast és kocogtunk a falu felé.

Köröttem nagy hőmezőség terült el. A hatalmas esendbe olykor belekárogtott' egy-egy megriadt varjucsapat. Olyan volt ez a kép, mint mikor a bánatos özvegy gyászát

Pontos kiszolgálás!

Elöre haladott idény miatt az összes
mosó batist és delain mélyen leszállított árban.

Maradékok fél árban.

HEISLER FERENCZ és TÁRSA

Uri Női és férfi divat üzletében SZIGETVÁROTT.

Szállított árak!

Az érdem jutalma.

Diszoklevél egy földmivelőnek.

— Saját tudósítónktól. —

A földmivelésügyi miniszter ezelőtt 5 évvel több parasztmintagazdaságot állított fel az országban és azokat jószággal, gazdasági eszközökkel, vetőmaggal stb. ajándékozta meg. — Így lett aztán 1900-ban *Biró József* markóczyi polgártársunknál is egy mintagazdaság berendezve. Ezt a gazdaságot mint értesülünk, valóban mintaszerűen is kezelte *Biró József*. Most az 5 év leteltével a földmivelési miniszter a jó gazdának a gazdaság mintaszerű vezetéséért az összes tárgyakat körülbelül 5000 kor. értékben oda ajándékozta — s neki elismerő diszoklevelet állítottatott ki. — S utasította *Hegyessy János* főszolgabíró, hogy azt bizonyos ünnepek közt adja át az érdemes gazdának.

Folyó hó 2-án vasárnap történt az ünnepélyes átadás Markóczyon, amelyen a főszolgabíróon kívül a járási tisztikar, a környék intelligenciája s a község lakossága voltak jelen. Az ünnepi istentisztelet után a nép *Sütő Pál* tanító udvarába vonult, hol a díszes emelvényen megjelentek a hivatalos személyiségek, kiket *Biró Zsófi* leányzó üdvözölt és a főszolgabírónak egy szép csokrot nyújtott át a község leányai nevében, — mit a főbíró köszönettel át vett.

Ezután pedig szép szavakban méltatta a mintagazdaságok jelentőségét, — kiemelte *Biró* gazda érdemeit s a minta gazdaság körül tanusított fáradhatlan ügybuzgalmát s az érdem elismerésül a diszoklevelet átadta neki. (Élvezés).

Erre *Biró* meghatva mondott köszönetet a miniszter kegyességéért s a következő szavakkal végezte beszédét az értelmes ember: — Magyar földmivelő! Légy hü a földedhez, hogy földed is hü legyen tehozád. mert ez adja meg neked a megélhetést, a föld neked éltető anyád. Ha reményeid közben sokszor csalatkozol a véletlen veszély folytán s ezért szemedből könny fakad, — de te ne csüggedj, hanem újra remélj. Légy

hü e földhöz mindaddig, míg hantjával el nem takar.

A tetszéssel fogadott beszéd után megtekintették a mintagazdaságot, mely mindenkit meglepett.

Ezután a főszolgabíró és kísérete s a község lakóinak nagy része a Drávamenti Zokogai csárdába vonultak díszebédre, mely alkalommal felköszöntöket mondtak *Hegyessy* főbíró, *Dr. Perczel Győző* tb. főszolgabíró, *Szivós Lajos* bogdásai lelkész, *Farkas Gyula* t. b. főszolgabíró stben. Az ebéd végétével megkezdődött a népnünpély s a táncz. A rendezés körül a legnagyobb elismerés *Kiss Gusztáv* drávafoki jegyzőt, *Sütő Pál* tanítót és *Fónai* intézőt illeti. A társaság a legvidámabb hangulatban a késő esti órákig volt együtt s ezután a vidékiek elutaztak, egy szép nap kellemes emlékét vivén magukkal.

Öngyilkos leány.

Meghalt, mert szeretett.

Egy megrendítő tragédiának híre futó tüzként terjedt el kedden délelőtt 10 órakor városunkban. Egy fiatal szép csinos 16 esztendő kislány dobta el magát az életet s revolverrel szíven lötte magát. Meghalt, mert szeretett.

Nem valami sok jóban volt része *Nyáry Lajos* helybeli rendőrbiztos *Erzsébet* nevű leányának. Atyja tulságos szigorúan bánt vele s az egész családjával. Hozzájárult még az is, hogy a leányt nagyon szerelmes szívevel áldta, vagy verte meg a jó Isten. Szerelmes volt egy *T. Imre* nevű csizmadia legénybe, kit a rajongásig szeretett. A fiatal leány kora szerelmi viszonyát atyja szigorúan tiltotta s gyakran korholta a kicsikét, ha látta vagy megtudta, hogy a kiskapuba szóba áll a legényekkel. De én Istenem! Mit tehet a gyengé nem a szív ellen? Pláne ha a mai hóbortos divat képes levelezőlapjai is oly hamar megszerzik a lányok szívét.

A szomorú eset reggelén kisirt szemekkel s sóhajtozva így panaszkodott *Erzsike*: — Hej majd meglátják, hogy nem halok én meg természetes halállal — s szorongatta kezében a képes levelező lapot, melyben az ő *Imréje* azt írta, hogy lemond róla. — E fő-

lötti elkeseredésében felment a kis udvari lakásba s midőn senki sem volt a szobában lekasztotta a falról atyja forgópisztolyát s a díványon ülve rá illesztette a hideg csövet forró szerető szivecskéjére s egy dörögés, egy éles sikoltás s a buta ólomgolyó átfurta a dobogó szívet, hogy ne fájjon, ne szeressen többé soha.

A réme sikoltásra berohantak a házbeliék. Az édes anyja meg göresös zokogással borult a mozdulatlan fekvő holttestre. Először azt hitték, hogy rosszul lett, de a mellette heverő revolver megmagyarázott mindent. Az orvosok is ott voltak, de hiába csak a beálló halált konstataáltak. A gyorsan elterjedt híre az egész ház megtelt a kíváncsiak egész seregével. A városházán dolgozó atyját *Nyáry* rendőrbiztos is értesítették, de mire hazaért csak holttestet látott.

A rendőrorvosi vizsgálat után kimondták, hogy a hullát nem boncolják fel, mert az öngyilkosság kétségtelenül meg lett állapítva.

Még talán kisem hült a holtteste a szerelmes leánynak, megérkezett a legény második levele, melyet már csak atyjának kézbesíthetett a postás. Ez a levél mely mindent megmagyaráz, így volt ezimezve:

Szépreményü *Nyáry Erzsike* kisaszonyának saját kezébe

Helyben.

Belül pedig: Szeretett Kedves *Erzsikém!* a megszólítás, majd két és fél oldalon át szerelmi ömlengés és fájó lemondásról van szó. Végül így fejezi be a levelet. — Isten veled és velem felejthetetlen drága kis *Erzsikém*. Szívem szeret és nem feled. Légy boldog, Isten veled. Irta egy elhagyott érző kebel, mely nagy bánattal van tele *Őn* iránt örökké. *Imre*.

Ezt már nem olvashatta, az elhagyott *Erzsike*. De talán jobb is neki.

Az elhunyt ravatalát virágok borították. Temetésén szerdán délután nagy közönség vett részt. A legény-egylet is koszorút helyezett a koporsóra és kivonult a temetésre. A menetben 15 pár koszorus leány és vőfély haladt legelő. Jaj, de szomorú nászmenet volt e gyász kíséret . . .

Bizony szomorú állapotok ezek, a múlt kor korán élő gyermekének télszeg felfogásai. Sokan nem tudnak annak a kis darab husnak a szívnek parancsolni és ha kell hat lemondani, felejteni. Az öngyilkosság a legnagyobb fokú gyávaság, mert e kicsinyhitűek nem mernek az Isten adta étellel megküzdeni, hanem sajnós, botorul eldobják maguktól.

idő előtt leveti és fehér ruhában egyedül áll.

Dideregtem, de azért a lelkemen jóleső melegség futott át. Hogyne, én Istenem! Kijutottam a nagyváros keserves zürzavarából és a szűzi csöndesség közepette ábrándozhattam arról a gyönyörűséges időről, mikor meg a falun én is — odabaza voltam.

Nem tudtam sokáig hallgatni. Gondoltam, megkérdezek egyet mást az én fuvaros atyafimtól.

Igy beszélgettünk:

— Jókor jött maguknál a hó!

— Nem az első esés volt ez uram.

Két héttel ezelőtt már egyszer betakarta a földet.

— Vajjon?

— Ugy a! Pedig nagy baj ez a korai hó. A jószág legelhetett volna még a réteken, így pedig beszorult az istállóba. A kevés takarmány még kevesebb lesz.

— Baj . . . baj, — mondottam, — hát aztán érzik már az inséget?

A legény csöndes nevetéssel felelt:

— Érzik, érzik ám — a szegények.

Megkínáltam ezért egy szivarral. A legény fölvidult és örveendő mondta:

— Köszönöm alássan. De ritkán jut el hozzánk az ilyen bőrfajta füstölő szerszám.

— Ritkán? Aztán mit szívnak máskor?

— Mit? Hát ha egyebünk nincs, jó nekünk a szűz dolány is . . .

— Ejjye ebadta szegénye, nevettem a válasza, — ezért a kényszerűségért igazán nem sajnálom magukat.

Itt egy darabig hallgattam. Örültem, hogy ilyen fajmagyar, helyre legényt küldöttek elé, legalább könnyebben tellett az időm a farkas ördítő hidegben.

Hála Istennek. — elmélkedtem, — a magyar ész józan becsületes fajtával, akár merre járunk is, találkoznak.

Aztán újra szóba ereszkedtem a kocsisal.

— Mondja csak barátom, maga mindig fuvarra jár?

— Járom, ha a gazdaság körül nem

akad más dolgom. Az apám öreg ember, kíméletre szorul már.

Ime: gondoltam magamban, a magyar ember szívének gyöngéd szülői szeretete.

Szerettem volna, ha mellettem ül egy pár, kozmopolitást rikkoló után, hogy elhallgatásukra megmutathattam volna nekik az én fuvaros legényemet.

Mikor már közeledtünk a szállásomhoz, végleges ismeretségre akartam jutni a derék magyarral.

— No öcsém, mindjárt helyen leszünk, mondja hát, hogy hívják?

A legény egyet rántott a subáján, ráshintott a lovára és zamatos magyar kiéjtéssel mondotta:

— Vájsz Jakab . . .

Hirtelen egy sereg kopott veréb röp-pent át a kocsin és mintha mindenik azt csiripelte volna a fülemben:

— Vájsz Jakab . . . Vájsz Jakab.

Belehúzódottam a bundamba és azonnal nem kérdeztem semmit. . . .

H I R E K.

Zrinyi ünnepély.

Régi szokás szerint ez évben is megünnepelte városunk lakossága szeptember 6-án és 7-én a szigeti hős és di-eső bajtársainak emlékét.

Sajnálattalunkra csütörtökön reggel érkezett meg Kaposvárról erre az alkalomra felkért ünnepi szónok dr. *Pete Márton* távirata, melyben értesíti az előjáróságot, hogy ágyban fekvő beteg, nem jöhet s az ünnepi beszédet nem tarthatja meg.

Ezután rögtöni intézkedés vált szükségessé. Az utolsó napon sikerült szónoknak megnyerni *Izsák Aladár* jádi ev. ref. lelkész, ki az emléknél meg is tartotta 6-án este nagy közönség előtt jól sikerült, gyújtó hatású hazafias beszédét. Az emléknél a tüzoltó és a cigány zenekarok felváltva, hazafias darabokat játsztak. A váron mozsarak dörögtek. Az ünnepély befejeztével az Olvasó-egyletben táncmultság volt.

Másnap 7-én délelőtt a plebánia templomban az elhunyt hősökért gyászistentisztelet volt. A requiemet *Herger József* plebános mondta. Ezután hazafias és vallásos szellemű egyházi beszédet tartott a templomban *Szász József* sárdi plebános. Az ünnepséget a déli harangszókor 12 mozsárlövés fejezte be.

— **Veni sancte.** Az iskolai év kezdetén az értelmet felvilágosító Szt. Lélek segítségül hívása, már régi szokás. A mi iskoláink tanuló ifjúsága is f. hó 5-én tanítóik és tanáraik vezetése alatt ünnepi Istentiszteletre a plebánia templomba vonult és szt. misét hallgatott. Ezután az osztályok rendezése volt.

— **Emléktábla a polg. leányiskolán.** A helybeli polgári leányiskola utcafeleli falára a héten egy diszes márvány táblát erő-itettek a következő felirással:

A magyar nevelésnek emelte:
turonyi báró Biedermann Rezsőné
született *Bleichröder Elza bárónő* — 1905.

— **Szalay Károly meghalt.** Részvétellel értesülünk, hogy *Szalay Károly* ügyvéd, volt orsz. gyűlési képviselő, a függetlenségi párt rendíthetetlen híve élete 77-ik évében f. hó 6-án Csillaghegyen (Pestmegye) elhunyt. A boldogult a híres tiszaezslári perben mint özv. *Solymosyné* ügyvédje szerepelt. Azóta pedig Kaposváron élt és tevékeny részt vett ugy a megyei, mint az országos dolgokban, különösen a lefolyt nemzeti küzdelem idején. Gyászolják: Neje *Kisfaludy* Atala és leánya *Szalay Fruzina*, akiknek nevét mint költőnőket országosra ismerik. És a széleskörű rokonság.

— **Tűz.** A hosszú utcában hétfőn délelőtt 11 óra tájban, vagy gondatlanságból, vagy játszó gyermekek gyújtogatása folytán kigyuladt *Kapronczai* István földmives istállója. A vész színhelyén csak hamar megjelentek a tüzoltók. Szerencsére szélvész nem volt, így tehát dacára a nagy szárazságnak sikerült a szomszédos zsupos lakóházat és pajtát megmenteni. Csak a tető égett le. A tüzet délre eloltották.

— **Agyonuzta a vonat.** Barcsról jelentik nekünk, hogy f. hó 6-án délelőtt *Sipos József* ottani lakos amint a vasuti vágányokon a át akart haladni, éppen tolatás volt és szerencsétlenségére két kocsi ütközője közé került, melyek teljesen összezúzták a boldogtalan embert.

— **Késelés.** A napokban *Kovács Péter* apátii lakos késsel kezében behatolt haragosa *Illi* János 63 éves öreg ember lakására, hol őt megtámadta s arcán és karján súlyosan megsebesítette.

— **Sikkasztó postagyakornok.** Mint lapunknak jelentik *Tiborcz* Ágost volt szigetvári, jelenleg budapesti postagyakornok (nős, két gyermek atyja) rossz utra tévedt. A reábizott és ékszereket tartalmazó ajánlott leveleket megdézsmálta, szóval sikkasztott. Azonban dacára furlangjának, gaztettére rájöttek s a börtönbe került a boldogtalan magáról megfélekedett ember.

— **A vadászati jogot** f. hó 6-án megtartott nyilvános árverésen újabb 6 évre ismét az eddigi vadászbérlő dr. *Kriszt* Béla ügyvéd vette ki; még pedig a szigeti határt 621 kor. a szehénfai pedig 200 koronáért, összesen 821 koronáért. Az eddigi bérosszeg 370 kor. volt.

— **Halálozás.** Öszinte részvétellel vettük a megdőbbentő gyászhirot, hogy *Karcher* József szigetvári kir. járásbírósi kezelő hivatalnok élete 48 ik évében a Jákó községben lakó sógoránál *Szabó* Gyula tanítónál hol szabadságát töltötte f. hó 2-án éjjel 11 óra tájban szívzélhűdés következtében elhunyt. A boldogultat mindenki szerette nálunk, mert előzően és jószívű valóságos bonvivant ember, városunk közismert humoristája volt, ki nem egyszer szerzett élceivel és talpraesett mondásaival általános derűtséget a társaságban. — De most már ajkai örökre elnémultak. Ő nincs többé. Halála fölött özvegye szül. *Barakonyi* Hermin és három árvája kesereg. A gyászhirre a bírósági épületre kitézték a gyászlobogót s a hivatalnokai kar diszes koszoruját a bíróság képviselőjében kartársa *Vadly* István helyezte a ravatalra. A temetésen a széleskörű rokonságon kívül részt vett a község apraja nagyja s a jákói sarkertben helyezték örök nyugalomra a szegény *Karcher* papát. Nyugodjék békében!

— **Feljelentett kuruzsló.** *Cziráki* Imre ozorai lakos nejének *Baráth* Juliánnának, már évek óta fáj a keze, sokat is szenved, de miután nem talált rá gyógyírt a patikában, hát kuruzslóhoz fordult. Ez pedig *Bosznai* György botykai ember, ki már két ízben is jó magas utánvétellel küldött orvosságot *Cziráki* címére. Most aztán harmadszor is feladta a szigetvári postán a gyógyszert a kuruzsló, de *Cziráki* nem váltotta ki, mert nem használt semmit. A küldemény visszaérkezett s gyanus volt. A posta értesítte a csendőrséget, kiknek jelenlétében a csomag felbontatott s a pogácsa szerű orvosságot elkobozták és a kuruzsló ellen a feljelentést megtették a bíróságnál.

— **Verekedés.** A magyar ember a virtusát legtöbbször a kocsmában szokta kimutatni. Így történt vasárnap is a hatvani kocsmában, hol *Tóth* János úgy találta elpofozni ifj. *Kovács* Istvánt, hogy ez által felebarátján könnyű testi sértést okozott. A pofozkodó atyafit feljelentették a bíróságnál.

— **Elveszett — de megkerült ékszerek.** Szerajevóból a napokban Szigetvárott lakó édes anyja látogatására jött özv. (Scherbaum) *Somogyiné*hez a leánya *Szlavovics* Mária asszony és a mint B.-Szt.-Lőrinczen a Szigetvár felé menő vonatra át szállt, a másik vonat egyik fülkéjében felejté 3000 korona értékű ékszert tartalmazó táskáját. Az ékszert tartalmazó táskát hiányát csak Szigetvárott vette észre. Kétségbeesetten fordult az állomás főnökséghez és elpanaszolta, hogy miként járt. Szigetvárról rögtön több állomásra sürgönyöztek s szerencséjére a feledékeny asszonnak Dombóvár állomáson megtalálták a vasutiak a kocsiiban hagyott ékszert, melyet jogos tulajdonosa már át is vett.

— **Alapszabály jóváhagyás.** A somogyvármegyei vendéglősök és kocsmárosok egyesületének alapszabályait a kereskedelemügyi miniszter jóváhagyta.

— **Elvert asszonyok.** Valóban nem tudjuk, hogy egy idő óta az asszonyok lettek-e rosszabbak vagy a férfiak brutálisak, mert minduntalan érkeznek jelentések a bírósághoz, az elvert asszonyokról. Így *Muthig* János szt.-lászlói lakos a múlt héten *Muthig* Rudolfnét úgy elverte, hogy sebei 8 napig gyógyulnak. — Ugyancsak *Szöke* József petendi lakos is, visszafeleselő kedves életpárját *Szöke* Katalint vasvillával hagyta helyben, még pedig alaposan.

— **Nagy tűz Béczen.** Mint lapunknak jelentik, f. hó 4-én délután 2 órakor Béc községben kigyulladt *Ripl* Ferencz háza, melytől az istálló, pajta, kamara is tüzet fogtak s az épületekben lévő gazdasági eszközök, takarmány, szemesgabona összesen 1978 kor. értékben lettek a lángok martalékává. Biztosítva semmi sem volt. A szél hordta a sziporkát s lángba borult *Huber* Ferencz istállója és pajtája. Itt is nagy a kár 4845 kor. Majd a szomszédos *Háinez* Antal háza istálló, pajtája stb. lett a dühöngő elem martalékává, ennek kára 2419 kor. Daczára az oltásnál tanusított nagy erőfeszítésnek végül a 4-ik ház *Schmidt* József tulajdona is kigyulladt, — ennek kára 823 kor. A három utóbbi kára a biztosítás révén megtérül. Az összes kár 10065 korona. A tüzet állítólag *Ripl* Ferencz Mihály nevű 10 éves fia okozta, ki cigarettára gyújtott s az égő gyufát véletlenül a házhoz támogatott kender közé dobta, mely meggyult s a láng bekapott az alacsony tetőbe. A gyermek tettét tagadja. De a tűz kiütésekor rajta kívül senki sem volt a közelben. Ha két nagy terebélyes diófa nincs, melynek lombjai is felvették a tüzet, hát az egész sor leégett volna.

— **A tulipános óra osztrák óra.** Az óráskok szaklapja írja: A magyarnak Pécs, németnek Bécshez címzett pécsi ékszerész, *Schönwald* Imre (van-e ki e nevet nem ismeri?) hirdetésének legújabb szövege ez:

„A mai kor kívánalmainak minden tekintetben megfelel *Schönwald* Imre pécsi óra és ékszerüzlete. Talál ott mindenki egyaránt az izlésnek és óhajának megfelelő tárgyakat, órákat, ékszert, ezüst és aranydísz tárgyakat. És minden ami *Schönwald*-nál kapható magyar gyártmány.”

Nohát ez már igazán visszaélés a közönség bizalmával és jóhiszeműségével, amely utoljára még el is találja hinni, hogy *Schönwald* órákat csinál. A napilapoknak tudnia kellene, hogy Magyarországon ez idő szerint egy szem órákat sem csinálnak s olyan hirdetést, mely ezt állítja, hogy csinálnak, nem kellene felvenniök, mert míg ezzel a hamis remlémmel egy embert boldogítanak, ezeket károsítanak.

— Krisztus életét és a Keresztény vallás hódító erejét ismerteti az *Endrei Zsolt* féle „Világ-történelme” e heti száma. A füzet igen érdekes és igen szép képeket közöl, Néző császár és az utána következő Augustusok korából. A kit a „Világ Történelme” érdekel, kérjen e munkából mutatvány-számot, melyet ingyen és bérmentve küld a „Világ Történelme” kiadóhivatala.

Közgazdaság.

□ **A borfogyasztási adó leszállítása.** A képviselőház pénzügyi bizottságában a földművelésügyi miniszter kijelentette, hogy a szőlősgazdák és a szőlőtermelés érdekében a borfogyasztási adót le kell szállítani s megígérte, hogy ez irányban érintkezésbe lép a pénzügyminiszterrel; kijelentette azt is, hogy a borhamisítási törvényt is szigorítani fogja. A gazdák régi sérelme fog ez intézkedésekkel orvoslást nyerni.

□ **Rendkívüli intézkedés gabonaszállítványokra.** A gabona szállítványokra vonatkozólag a keresk. kormány igen fontos intézkedéseket rendelt el. Utasította ugyanis a MÁV. igazgatóságát, hogy a Fiuméba, valamint általában a vámkülföldre rendelt gabonaszállítványokat és örleményeket, eltérőleg az üzletszabályzattól, soronkívül és első sorban továbbítsa.

□ **Saját termésű boraink elárúsítása.** Eddig a köztisztviselők, tanítók, lelkészek saját termésű boraikat nem értékesíthették kis mértékben való elárúsítás által, ha kérték is ilyenre engedélyt, mindenkor elutasították. Sérelmes állapot volt ez nagyon, melyen okvetlen változtatni kellett. Szőlős gazdák Országos Egyesülete tehát ez ügyben felterjesztéssel élt és kérte a jelenlegi állapotok megszüntetését. A fő és székvárosi m. kir. pénzügyigazgatóság most értesítette a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületét, hogy a pénzügyminiszterium legutóbbi leirata szerint az egyesület felterjesztése értelmében a köztisztviselők, tanítók és lelkészek saját termésű boraiknak kis mértékben való elárúsítására szóló engedélyek iránti kérelmei a lehető méltányos elbírásban fognak részesülni.

Szerkesztői üzenetek

D. A. A kívánt lapot címére elküldtük. A többiért köszönet.
H. R. Szíves munkálkodását köszönettel vesszük. Üdv.
Mercur. Helyben. Sokáig pihent már. Jó lenne valami tollfuttatásban.
G. B. Pécs. Mi lesz?
Többeknek jövő számunkban válaszolunk.

Jó karban lévő
KERÉKPÁR
eladó.

Czim: a kiadóhivatalban.

MIT IGYUNK?

hogyan egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb óvószert.

A mohai Ágnes-forrás, mint természetes szénsavdús ásványvíz, feltétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyosknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb gyomor-, légző-, húgyszervi betegségeknek. 26 év óta bebizonyosodott, hogy még ragályos betegségektől is, mint typhus, cholera, megkíméltek azok, a kik közönséges ivóvíz helyett a bakteriummentes mohai Ágnes-vízzel éltek. Legjelesebb orvosi szaktekintélyek által ajánlva Számos elismert nyilatkozat a forrás ismertető füzetében olvasható. Házitársak számára másféltéresnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb; hogy az Ágnes-forrás vizét, a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetét ingyen kapható. A forráskezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Árak 50 kilogramonként értendőnek,			
Szigetvár, 1906. szeptember 7-én.			
Buza	uj	— K.	6 50 6 70
Rozs	„	—	5 50 5 60
Árpa	„	—	5 60 6 20
Zab	„	—	6 20 6 30
Tengeri ó	—	—	5 50 6 —
Bab	—	—	9 — — —

Kiadja a szerkesztőség.

479 sz.

1906. vhtó.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az újvidéki kir. törvényszéknek 1905 évi 13221 számú végzése következtében Radovanovics György ügyvéd által képviselt Dungserszky Lázár javára Kohn R. ellen 824 K. 67 fill. s jár. erejéig 1905. évi december hó 18-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1840 koronára becsült következő ingóságok, u. m. butorok, lovak, és egyéb nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Szigetvári kir. járásbíró 1906. évi V. 595/12 számú végzése folytán tökéletes kamat és eddig összesen bíróság már megállapított költségek fejében 398 kor. erejéig Szigetvárott alperes lakásán leendő megtartására 1906. évi szept. hó 10 napjának d. e. 8 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár, 1906. évi aug. hó 25-én.

Klie János
kir. bír. végrehajtó.

Hirdessünk
a „Délsomogy”
lapban,
ha célt óhajtunk elérni hirdetésünkkel.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejtethetetlen nőm szül. *Zepezauer* Lujza elhunyt alkalmával részvétükkel—koszoruk adásával és a temetésen való megjel. ené sükkel fájdalommat enyhíteni szivesek voltak,—fogadják ez uton is köszönetemet.

Szigetvár, 1906. szept. 8.

Szabady Géza.

Malom bérbeadás.

A baranyaszentlőrinci uradalomhoz tartozó, Baranyaszentlőrincen lévő 2 kerekű

VIZI MALOM

folyó év November hó 1-től kezdve három, esetleg 6 évre bérbeadó.

Értekezni lehet az uradalmi számtartósagnál Baranyaszentlőrincen.

Értesítés!

Az összes
őszi és téli
ujdonságok
nagy választékban
raktárra érkeztek.

DEUTSCH DÁVID FIA

divatáruházában
SZIGETVÁROTT.

Szülők figyelmébe!

Latinul és Németül tanít egy helybeli hivatalnok. Ugyanott 2—3 fiú vagy leány lakást és étkezést is kaphat — Czim: a kiadóban.

ÁGNES-

forrást, ha gyomor-, bel- és légcsőhuruttól szabadulni akarunk
forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.
forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állanak be.
forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Kedvelt borviz!